

پیمایش جرم در اروپا

فیلیپ رابرت

مرکز تحقیقات کاربردی پلیس پیشگیری ناجا

۱۳۹۵

مرکز تحقیقات کاربردی پلیس پیشگیری ناجا

عنوان: پیمایش جرم در اروپا

ناشر: علامت

مؤلف: فیلیپ رابرت

مترجم: سعید شجاعی

ناظر علمی: دکتر محمد بارانی

ویرایش: محمدرضا فراهانی

صفحه آرای: میترا شهمیرزادی

طراحی جلد: سید مجتبی حسینی دولتآبادی

چاپ اول: تابستان ۱۳۹۵

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۷۲۰۸-۴۱-۱

تیراژ: ۲۰۰

چاپ: علامت

نشانی: تهران، میدان ونک، ستاد فرماندهی نیروی انتظامی، پلیس پیشگیری ناجا، طبقه دوم، مرکز تحقیقات کاربردی.

Email: ppdt@police.ir - تلفن ۲۱۱ ۰۱۸۲ - نمابر: ۸۱۸۲۶۲۰۰

مطالب منتشر شده در این کتاب لزوماً بیانگر دیدگاه و نظرات مرکز تحقیقات کاربردی پلیس پیشگیری ناجا نیست

سرشناسه	رابرت، فیلیپ، / Robert Phillippe ۱۹۱۹
عنوان و نام پدیدآور	پیمایش جرم در اروپا / فیلیپ رابرت: مترجم: سعید شجاعی؛ [به سفارش] مرکز تحقیقات کاربردی پلیس پیشگیری ناجا
مشخصات نشر	تهران، علانت، ۱۳۹۵
مشخصات ظاهری	۱۹۶ ص، مصور، جدول، نمودار
شابک	غیرقابل فروش ۹۷۸۶۰۰۷۲۰۸۴۱۱
وضعیت فهرست نویسی	فیا
یادداشت	عنوان اصلی: Mesurer la delinquance en Europe
:	comparer statistiques officielles et enquetes
موضوع	کتابنامه: ص. ۱۸۷
موضوع	آمار جرایم - اروپا
موضوع	Criminal statistics - Europe :
شناسه افزوده	شجاعی، سعید ۱۳۵۴ تیر
شناسه افزوده	نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران . پلیس پیشگیری دفتر تحقیقات کاربردی
ردمبندی کنگره	۱۳۹۵: ۹ پ ۹۷۶ ۹۳۸/ HV
ردمبندی دیویی	۳۶۴/۴۰:
شماره کتابشناسی ملی	۴۳۷۲۲۰:

فهرست مطالب

عنوان	صفحه
مقدمه مرکز تحقیقات	۷
مقدمه مؤلفان	۹
بخش اول: نامه روش‌شناسی و رویه‌های خوب	۱۲
بخش دوم: کارگاه مقایسه آمارهای رسمی بزهکاری و داده‌های پیمایش‌ها	۱۵
گفتار اول: نزدیک شدن به واقعیت در امر بزه. مقایسه میان داده‌های پیمایش	۲۴
بخش اول: مقایسه نرخ بزهکاری ستجیده شده بر اساس داده‌های رسمی	۲۵
بخش دوم: مقایسه‌های بین‌المللی میزان بزهکاری بر مبنای دو منبع	۳۰
شیوه‌های ارجاع در دنیا	۳۵
آخرین آزمایش درباره همگرایی در کشورهای اتحادیه اروپا	۳۸
سنجش همگرایی به وسیله همبستگی نرخ بزه	۴۰
بخش سوم: دگرگونی بزهکاری در زمان در سطح کشور اروپایی	۴۲
آلمان	۴۲
هلند	۴۲
انگلستان و ولز	۴۳
سوئیس	۴۸
فرانسه	۵۰
چکیده	۵۳
دیگر پژوهش‌ها	۵۵
بخش چهارم: به سوی فهم سامانمند واگرایی‌ها میان آمارهای پلیس و نتایج پیمایش‌ها	۵۹
بخش پنجم: نتیجه‌گیری‌ها و پیامدهای سیاسی	۶۲
نیازهای پیمایش بزه‌دیدگی استاندارد شده در اروپا	۶۴
داده‌های تکمیلی درباره بزهکاری	۶۷
گفتار دوم: مقایسه‌ها میان پیمایش‌های بزه‌دیدگی یا بزهکاری	۶۹

۷۱	بخش اول: مقایسه‌های کلی انجام شده
۷۳	بخش دوم: مقایسه‌های روشمند
۷۳	۱. پیمایش‌های بزه‌دیدگی در کل جمعیت
۷۳	پژوهش‌های منتشر شده
۷۶	روش‌شناسی مقایسه
۸۳	۲. استفاده‌کنندگان از مواد مخدر
۸۶	۳. کاتی درباره به‌کارگیری مقایسه منابع
۸۶	سرفه‌کنندگان حشیش
۸۷	پیمایش‌های بزه‌دیدگی
۹۱	گفتار سوم: مقایسه داده‌های جرم‌شناسانه منابع مختلف: وضعیت آلمانی
۹۳	بخش اول: فهرست مطالعات تطبیقی داده‌های پیمایش‌های بزه‌دیدگی
۹۴	۱. محاسبه ریم ساه
۹۶	۲. مقایسه‌های ساختاری
۹۶	مقایسه طبقه‌بندی‌ها
۹۸	مقایسه‌های زمانی
۹۹	مقایسه‌های مکانی
۱۰۲	۳. تحلیل‌های چندسطحی
۱۰۳	۴. دیدگاه‌های دیگر
۱۰۴	بخش سوم: به‌کارگیری مقایسه‌ها
۱۱۱	گفتار چهارم: مقایسه آمارهای پلیس و داده‌های پیمایش‌های بزه‌دیدگی در ایتالیا
۱۱۳	بخش اول: جنبه‌های سازمان‌دهی و نهادی
۱۱۵	بخش دوم: برخی مشکلات روش‌شناسانه مقایسه
۱۱۵	۱. زمان رخ دادن جرم
۱۱۶	۲. تعریف جرایم علیه افراد
۱۱۷	۳. مکان انجام جرم
۱۱۷	۴. سرقت از منزل
۱۱۸	۵. شروع به جرم و جرایم ارتکاب یافته
۱۲۱	گفتار پنجم: مقایسه داده‌ها در زمینه بزهکاری در هلند
۱۲۳	بخش اول: آمارهای پلیسی و پیمایش‌های بزه‌دیدگی در هلند

۱. خشونت ثبت شده از سوی پلیس (آمارهای پلیسی) ۱۲۳
۲. خشونت تجربه شده توسط مردم (پیمایش های بزه دیدگی) ۱۲۴
- بخش دوم: سطح و دگرگونی بزهکاری ۱۲۷
- بخش سوم: بزهکاری افزایش می یابد یا نه؟ ۱۲۹
- گفتار ششم: مقایسه سنجش بزهکاری به کمک پیمایش های بزه دیدگی ۱۳۳
- بخش اول: سه پیمایش ملی بزه دیدگی ۱۳۶
۱. دهه ۱۹۸۰ ۱۳۶
۲. دهه ۱۹۹۰ ۱۳۶
۳. تحولات اخیر ۱۳۷
۴. جمعیت های نمونه ۱۳۹
۶. نرخ پاسخگویی ۱۳۹
۷. پرسشنامه ۱۴۲
۸. پرسشنامه های بزه دیدگی ۱۴۵
۹. محاسبه نرخ های بزه دیدگی و سری رخدادها ۱۴۶
۱۰. کدبندی جرایم ۱۴۷
۱۱. تا چه اندازه برآوردهای بزهکاری ناشی از پیمایش ها قابل مقایسه هستند؟ ۱۴۸
- بخش دوم: مقایسه میان سنجش های بزهکاری توسط پیمایش ها ۱۴۹
۱. تخمین زدن ۱۴۹
۲. تصحیح محاسبه های پلیس از بزهکاری ۱۵۰
۳. میزان استواری مقایسه های به دست آمده به چه اندازه است؟ ۱۵۴
۴. پیمایش های بزهکاری خود گزارشی ۱۵۷
- پیوست شماره ۱. مقایسه میان برآوردهای پیمایش بریتانیایی بزهکاری و شمارش پلیسی جرایم در سال ۲۰۰۵/۲۰۰۶ ۱۵۹
- زیرمجموعه های قابل مقایسه جرایم ۱۵۹
- روش شناسی تصحیح ۱۶۰
- پرسشنامه برای نیروهای پلیس ۱۶۰
- دیگر منابع داده ها ۱۶۲
- دوره های مرجع ۱۶۳
- تفسیر ۱۶۳

۱۶۴	آخرین تصحیح‌های اعمال‌شده بر محاسبه‌ها
۱۶۴	تخریب (آسیب‌های عمدی)
۱۶۵	سرقت از منزل (به‌جز موارد شروع به جرم سرقت)
	شروع به جرم سرقت
۱۶۵	سرقت از خودرو (به‌جز موارد شروع به جرم سرقت)
۱۶۶	سرقت خودرو
۱۶۶	ناش برای سرقت خودرو یا از خودرو
۱۶۷	رفت دوچرخه
۱۶۷	ضرب و جرح
۱۶۷	خشونت پرخشگری
۱۶۷	سرقت - خشونت آموخته
۱۶۸	سرقت از افراد - خشونت
۱۶۹	گفتار هفتم: مقایسه‌های میان داده‌های بزهکاری‌ها ناشی از پیمایش‌ها
۱۷۰	بخش اول: داده‌های بزهکاری در روش
۱۷۰	۱. آمارهای پلیس
۱۷۲	۲. داده‌های پیمایش‌های ملی بزه‌دیدگی
۱۷۴	بخش دوم: مطالعات درباره مقایسه‌های آمارها و پیمایش‌های بزه‌دیدگی
۱۷۴	۱. روش‌شناسی
۱۷۵	۲. نتایج مقایسه‌ها
۱۷۵	آ. سرقت از منزل‌ها
۱۷۸	ب. سرقت انواع موتورسیکلت و دوچرخه
۱۸۱	پ. سرقت با خشونت
۱۸۲	ت. خشونت علیه افراد و تهدیدها
۱۸۵	بخش سوم: استفاده از مقایسه‌ها
۱۸۷	کتاب‌نامه

مقدمه مرکز تحقیقات

بزهکاری پدیده‌ای اجتماعی - انسانی است که همه جوامع بشری از دیرباز با آن روبه‌رو بوده‌اند. این امر، به‌خصوص در قرن حاضر و به‌دنبال تحول پدیده‌های سنتی و ظهور مؤلفه‌های جدید، زیست انسانی، روند رو به‌رشدی داشته است. بدیهی است در چنین وضعی صرفاً به‌کارگیری ابزارهای کیفری (واکنشی) برای مقابله و سرکوب بزهکاری، راه‌ب‌جایی نبوده و به‌همین دلیل، نظام‌های مختلف سیاست جنایی، به بهره‌جستن از ابزارهای پیشگیری غیرکیفری (کنشی) روی آورده‌اند.

کشور ما نیز از این قاعده مستثنی نبوده و پدیده بزهکاری در آن، همچون سایر کشورها، یکی از معضلات مهم اجتماعی است. اهتمام جدی قانونگذار به پیشگیری از بزهکاری، در برخی اصول قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و برخی مواد قوانین عادی از جمله قانون تأسیس وزارت اطلاعات، قانون مبارزه با مواد مخدر، قانون سازمان بهزیستی کشور، قانون نظام جامع رفاه و قانون نیکی‌های انتظامی متجلی شده است. با این وجود، نبود مدیریت متمرکز، وجود حلاء و باطلات قانونی، تداخل وظایف نهادهای دولتی و فقدان راهبرد و برنامه‌های بومی و ملی و تلاش در حوزه پیشگیری از جرم، موجب اتخاذ سیاست‌ها و اقدامات نامنسجم، نامرتب و گاه متضاد در این حوزه شده است. بدین ترتیب، تبیین علمی و کارشناسی موضوع پیشگیری از جرم در ایران، برای کاهش نرخ کژروی و بزهکاری به‌ویژه بزهکاری مجرمان احتمالی، امری ضروری تلقی می‌شود تا از این رهگذر، در یک چارچوب علمی و با تهیه، تنظیم و هدایت سیاست‌های جامع و هماهنگ در زمینه پیشگیری از

جرم و همگرایی نهادهای مردمی و دولتی و دستگاه‌های اجرایی و نیز جلب مشارکت‌های مردمی، اسباب کاهش نرخ بزهکاری در ایران فراهم آید.

در نیروی انتظامی، پیشگیری از وقوع جرم، هم الزامی قانونی و هم منطقی سازمانی است که طبق شق «د» بند ۸ و بند ۱۸ ماده ۴ قانون نیروی انتظامی مصوب ۱۳۶۹/۴/۲۶ مجلس شورای اسلامی، به‌عنوان یکی از وظایف و مأموریت‌های عمده و اصلی نیروی انتظامی تلقی می‌شود. بر این اساس، نیروی انتظامی دو مجموعه را در تشکیل آن خرد به وجود آورده است؛ یکی پلیس پیشگیری که در چارچوب شق «د» بند ۸ ماده ۴، مبادات به اقدامات پیشگیرانه وضعی می‌کند و دیگری معاونت اجتماعی که بر مبنای بند ۱۸ ماده ۴، در جهت پیشگیری اجتماعی فعالیت می‌کند. به این منظور پلیس پیشگیری، نیروی انتظامی، مرکز تحقیقات کاربردی را با هدف انجام پژوهش و مطالعات، سیاست‌گذاری، برنامه‌ریزی، فرهنگ‌سازی، ترویج و ارزیابی پیشگیری از جرم تاسیس کرده است.

این مرکز سال ۱۳۸۵ تأسیس شد و در سال ۱۳۸۷ با برگزاری اولین همایش ملی پیشگیری از وقوع جرم و مستندسازی و چاپ و نشر بیش از ۱۳ جلد کتاب و دستاوردهای همایش، فعالیت‌های پژوهشی خود را آغاز و به تدریج تلاش نموده است با تألیف کتاب، ترجمه، تحقیق و پژوهش، برگزاری نشست‌های علمی و اتاق‌های فکر، ادبیات مورد نیاز کشور را در زمینه پیشگیری از وقوع جرم تولید نماید.

کتاب پیش رو، با عنوان «پیمایش جرم در اروپا»، تألیف فیلیپ رابرت و ترجمه سعید شجاعی است که در این مرکز ترجمه و به چاپ رسید. است. امیدواریم که مطالعه این کتاب در آشنایی با شیوه انضباط پلیسی، برنامه‌های اصلاحی و فرایندهای مرتبط با آن در آمریکا، مفید فایده باشد.

رئیس مرکز تحقیقات کاربردی پلیس پیشگیری ناجا

سرهنگ دکتر محمد بارانی

مقدمه مؤلفان (فیلیپ رُبرت و رنه زُبرمن)

در نیمه دوم سده بیستم، یکی از مهم‌ترین پیشرفت‌ها از آغاز مطالعه بزهکاری تا آن زمان، رخ داد. تا آن زمان پیمایش جرم زندانی در انحصار دولت بود و ما تنها به محاسبه فعالیت سازمان‌های گوناگون نظام عدالت کیفری دسترسی داشتیم. در همان نیمه، شاهد گسترش راهکارهای جایگزین بودیم که ریشه در مطالعه جمعیت دارد و وابسته به عملکرد پلیس یا دادگستری نیست. اینجا، سخن از پیمایش بزه‌دیدگی^۱ و سنجش میزان ناامنی^۲ است که در کشورهای دارای امکانات، به پایش‌های استاندارد بزهکاری تبدیل شد.

می‌توان پیمایش بزهکاری را انحراف خودگزارشی^۳ را که قدمت بیشتری دارد و غالباً برای شناخت میزان بزهکاری، نوعان^۴ و به‌ویژه مصرف کالاهای ممنوعه یا خشونت در مدارس به کار می‌رود، نیز به آن اضافه کرد. برای آنکه چیزی از قلم نیفتاده باشد، باید به کارگیری پیمایش‌های جایگزین ناشی از آمارهای عمومی را هم اضافه کنیم که نه موضوع اصلی‌شان پیمایش بزهکاری است بلکه اساساً علی‌به‌کارکرد سیستم کیفری دارند؛ مانند آمار علل مرگ و میر، آمارهای بیمارستانی یا سنجش‌های گوناگون «هزینه جرم»^۵.

این را هم باید گفت که این گسترده‌گی طیف داده‌ها، سرچشمه بخش خواهد بود که از کنار هم گذاشتن این داده‌های گوناگون پرهیز و بتوانیم آنها را باهم همایسه کنیم. بدیهی است که چنین کاری آسان نیست. نخست آنکه، باید این تصور ساده‌انگارانه را کنار گذاشت که همه این پیمایش‌ها از اعتباری^۶ برابر برخوردارند و می‌توان بی‌درنگ آنها را با هم همایسه کرد (همان‌گونه که چند حسابدار با جمع اعداد یک صورت‌حساب را تنظیم می‌کنند).

1- Enquête sur la victimation

2- Insécurité

3- Déviance autoreportée

4- Délinquance juvénile

5- Coût de crime

6- Statut

درواقع، هر پیمایشی جزئی^۱ است و از منظری ویژه کارکرد دارد. هر سنجشی محصول عمل انتساب [چیزی] از سوی یک بازیگر است:

- در پیمایش بزهکاری خود گزارشی، پرسش شونده به برخی از رفتارهای خود ویژگی مجرمانه می‌دهد؛

- در پیمایش بزه‌دیدگی، بزه‌دیده پیشامدهای ناگوار را برای خویش جرم می‌داند؛

- در آمار پلیس، مأمور پلیس احتمال می‌دهد برخی از اعمالی که به او گزارش داده‌اند یا او خود آن را کشف کرده است، نقض قانون بوده و او باید آنها را به رأی قاضی بسپارد.

قاضی، تنها کسی است که بر پایه قانون اساسی صلاحیت دارد درباره انطباق یک وضعیت مشخص با احکام پیچیده قانون جزایی حکم کند، اما همه کسانی که - با یا بی - واسطه شغل خود - در چرخش یک پرونده به قاضی نقش دارند، دآوری‌های زودگذری از این دست می‌کنند که به آمار بزه‌های انجام شده است.^۲ همه آمارهای اداری و پیمایش‌ها این فرایندهای جزئی انتساب را در نظر می‌گیرند: چون هیچ‌یک از این منظرها جامع^۳ نیست، نمی‌توان به یک منبع اطلاعات بسنده کرد^۴ و از همین روست که باید دست به مقایسه زد.

هر داده‌ای کاستی‌های خود را دارد. پیمایش فعالیت سرکوبگرانه (پلیس)^۴ به عنوان آمار رسمی، خود به خود سنجش خوبی برای بزهکاری نیست. پیمایش خود گزارشی جرم، برای بررسی بزهکاری نوجوانان یا مصرف حشیش^۵ بسیار خوب است؛ اما به سختی می‌توان از آن برای بررسی بزهکاری اقتصادی و مالی یا بزهکاری سازمان یافته استفاده کرد.

درباره پیمایش‌های بزه‌دیدگی نیز باید گفت نمی‌توان چندان از آنها برای جرایم بدون

1- Partiel

2- Sirius

3- Robert, 2005, p. 94

4- L'activité répressive

۵- واژه Cannabis در معنای عام به گیاه حشیش اشاره دارد، اما در گستره جرم و جرم‌شناسی به فرآورده‌های روان گردانی که از این گیاه به دست می‌آید، یعنی حشیش (Haschisch, Haschich, Hachisch)، ماری‌جوانا (Marijuana) و روغن حشیش (Tetrahydrocannabinol)، اشاره می‌کند؛ چون این واژه می‌تواند به هریک از این مشتقات برگردانده شود، ترجیح دادیم از همان نام عمومی حشیش استفاده کنیم (م)

قربانی مستقیم یا جرایمی مانند آدمکشی که منجر به ناپدید شدن بزه دیده می شود یا جرایمی که ارتکابشان نیازمند مشارکت یا همکاری بزه دیده است یا جرایمی که تعریفشان برای یک پیمایش در جمعیت عمومی بسیار پیچیده است، استفاده کرد. برعکس، پیمایش ها برای اندازه گیری خشونت هایی که به مرگ نمی انجامد، سرقت ها، سرقت های همراه با ارباب^۱ و آسیب رساندن به اموال دیگران مناسب است. به تدریج به این نکته پی بردیم که برای پیمایش بزهکاری بهترین کار، مقابله ی بیشترین تعداد ممکن از داده ها برای ترسیم بهتر پراکندگی جرم است.^۲ بدون مقایسه، یک داده هیچ معنایی ندارد و می توان از آن هر نتیجه ای را دریافت.

هر بار که مقایسه ای انجام می دهیم، بخشی از منابع را باهم قیاس می کنیم؛ زیرا هیچ منبعی کامل نیست. افزون بر این، برای مقایسه داده ها، باید آنها را مقایسه پذیر کرد. نتیجه کار با همه سختی این ارزش را دارد. مقایسه، امکان نوعی انتقاد دوسویه از داده ها را می دهد و می توان از این راه گستره و محدودیت های آنان را تعیین کرد.

فراتر از شمارش ساده، مقایسه به ما مهربرد و رفتارهای هریک از بازیگران گوناگون را نشان می دهد، برای نمونه اینکه بزه دیدگان بتوانند یا نخواهند نهادهای عمومی مانند پلیس را از آنچه برایشان رخ داده، آگاه کنند. شبیه ای که پلیس برای بررسی اطلاعاتی که به او داده شده، برمی گزیند.

این موضوع، در مطالعه ای با عنوان پیمایش نابهنجاری بزه و پیشگیری از جرم در اروپا^۳ و با حمایت مالی کمیسیون اروپایی و در چهارچوب ششمین برنامه راهبردی پژوهش و توسعه فناوریانه^۴، بررسی شده است.

به ویژه، مقایسه میان آمارهای رسمی بزهکاری و داده های پنهان از موضوعات بررسی شده در یکی از بخش های این مطالعه بود که به روش شناسی و رویه های مناسب اختصاص داشت.

1- Vols

2- Cambriolage

3- Robert, 2005, 94

4- Assessing Deviance, Crime and Prevention in Europe (CRIMPREV)

5- Le Programme-Cadre de Recherche et Développement Technologique (PCRD)

بخش اول: برنامه روش‌شناسی و رویه‌های خوب

در اینجا می‌خواهیم از به‌کارگیری مهم‌ترین ابزارهای شناخت بزهکاری و استفاده‌هایی که از آن شده است، سخن بگوییم. پس باید:

- وضعیت موجود در اروپا را ترسیم کنیم؛
- رویه‌های خوب و بد را بشناسیم؛

- عناصر مناسب برای مقایسه در درون منطقه اروپا را بیرون بکشیم.

در نیم سده گذشته، ابزارهای نوین و توانمندی برای شناخت بزهکاری پدیدار شد. ویژگی این ابزارها این است که از داده‌های رسمی که تنها مبنای مطالعات سنتی بزه بود، مستقل است. این ابزارها به‌تنها - دست کم به‌طور جزئی شناخت علمی را که ما از جرم داشتیم عوض کرد، بلکه، تواند به ما کمک کند تا بهتر تصمیم‌گیری کنیم.

با این همه، در همه کشورهای اروپایی به شیوه یکسانی به کار گرفته نشده است. افزون بر این، چون تعداد کارشناسان تأیید شده اندک است، تسلط بر این ابزارها در همه کشورها یکسان نیست. در نتیجه، استفاده‌ای که ما از این ابزارها می‌کنیم، کم‌وبیش درست و شایسته است. در نهایت، معمولاً استفاده کنندگان غیرمتخصص شناخت بسیار محدودی از توانایی‌های این ابزارها دارند.

به‌همین دلیل، در پروژه پیشگیری از جرم در اروپا برنامه‌ای برای آمارگیری از به‌کارگیری مهم‌ترین شیوه‌های شناخت بزهکاری در مهم‌ترین کشورهای اروپایی و استفاده‌هایی که از آنها شده، اختصاص داده شده است، به این امید که هر یک بتوان از وضعیت این دانش‌گزارشی به دست داد و هم راهنمایی از بهترین استفاده‌ها تهیه کند.

مسئولیت این برنامه میان یک قطب علمی، مرکز پژوهش‌های جامعه‌شناسانه درباره حقوق و نهادهای کیفری^۱، یک استاد دانشگاه مرکزی بارسلونا، یک شبکه اروپایی واحدهای محلی در خصوص امنیت، انجمن اروپایی برای امنیت شهری^۲ و یک نهاد

1- Centre de Recherches Sociologiques sur le droit et les Institutions Pénales (CESDIP)

2- Forum Européen pour la Sécurité Urbain (FESU)

منطقه‌ای برای هماهنگی برنامه‌های محلی امنیت تقسیم شده است تا برنامه در میانه دو دنیای دانشمندان و حرفه‌ای‌ها قرار بگیرد.

چهار شیوه در این برنامه انتخاب شده است:

- پیمایش‌های بزه‌دیدگی و ناامنی؛
- پیمایش‌های بزهکاری خود اعترافی؛
- مقابله داده‌های پیمایش‌ها با داده‌های رسمی مانند آمارهای پلیس؛
- ارزیابی سیاست‌های امنیت و پیشگیری.

برای هر یک از این شیوه‌ها، بر اساس یک پروتکل شش مرحله‌ای عمل می‌کنیم:

مرحله نخست: تهیه شاخص‌های گزارش، انتخاب یک گزارشگر عمومی که موظف باشد داده‌های به‌دست‌آمده را تلفظ کند و چندین گزارشگر برای هر موضوع که مسئول ترسیم وضعیت دانسته‌ها و رویه‌ها در کشورهای گوناگون یا شیوه‌هایی که به‌اندازه کافی عمل شده‌اند، هستند. بدیهی است با توجه مشکل در دسترس نبودن کارشناسان آگاه، انجام چنین کاری بسیار سخت است. هدف نه‌ان بودن؛ بلکه بیشتر معرفی گزیده‌ای معقول و متنوع از آنچه در اتحادیه اروپا و به‌ویژه کشورهای هم‌انجام آن انجام می‌شود، است؛ نگارش بیان عملکرد توسط هریک از گزارشگران در مورد کشور یا منطقه مربوطه و به‌جریان‌انداختن آنها؛

معرفی و به بحث گذاشتن گزارش‌ها در هم‌اندیشی‌هایی با حضور مسئولان برنامه، گزارشگر عمومی و گزارشگران عادی؛

نگارش چکیده‌ای از گزارش‌ها و بحث‌ها توسط گزارشگر عمومی؛

تأیید این سند از سوی مسئولان برنامه و چاپ و پخش آن در قالب یک کتابچه پنجاه‌صفحه‌ای به دو زبان انگلیسی و فرانسه؛

چاپ همه اقدامات در دو جلد به زبان انگلیسی و فرانسه زیر نظر یکی از اعضای گروه

راهبری.

پیش از این در سال‌های ۲۰۰۸ و ۲۰۰۹ در این مجموعه کتاب‌هایی درباره پیمایش بزه‌دیدگی و ناامنی، پیمایش بزه‌کاری و انحراف خودگزارشی؛ همچنین ارزیابی سیاست‌های عمومی پیشگیری و امنیت چاپ شده است:

Zauberman R. (dir.), *Victimation et Insécurité en Europe; un bilan des enquêtes et de leurs usages.*

Zauberman R. (dir.), *Les enquêtes de délinquance et de déviance auto-reportées en Europe; état des savoirs et bilan des usages.*

Robert Ph. (dir.), *L'évaluation des politiques de sécurité et de prévention de la délinquance en Europe.*